

tanulják a horvát nyelvet. Klemensits Ingrid a maga három éves szakmai tapasztalatával az igazán fiatal pedagógusok közé számít. Az ő véleménye sem sokban különbözik az előtte szólókénál, mivel *népismeretet* eddig is tanított, csak ezután majd *bővebben* kell az egyes területekkel foglalkoznia: a hagyományokról, a katolikus valláshoz erősen kötődő ünnepekről, szokásokról a jövőben még részletesebben fognak hallani a gyerekek. A népzene ápolása, a *tamburázás generációról generációra öröklődik* Kópházán, ezért nem csoda, hogy a zenélést oly különös gonddal szorgalmazzák már az alsóbb

osztályokban is. Ha olyan döntés születne, hogy horvát órán belül foglalkoznának a népi hangszerek megismerésével is, a tanárnőnél alkalmasabbat nemigen találnának a feladatra, hiszen jómagya is tagja a helyi tamburazenekarnak. Szerencsés helyzetben vannak a falu tanulói abból a szempontból is, hogy az iskola tözsomszédságában található a *tájház*, eredeti gyűjtésű *szerszámokkal*, korabeli *népviseléssel*, muzeális értékű *frásos anyagokkal*. Klemensits Ingrid reálisnak tartja a heti négy órás nemzetiségi nyelvoktatást.

Horváth Tímea

Marko Dekić-Bodoljaš versei

Lebegtem...

Lebegtem
darvak módjára
mik a napos sziklaszirten
gyülekeznek
a tengerpart merev ormain.

Bede Béla fordítása

Hold

Hold szeretnék lenni –
Éjjelente kóborolnék
Elbújnék a felhők mögé
– Enyém lehetne hatalma

Hold szeretnék lenni –
Sárga színeket öltenék
Jegenyék mögül nyújtóznék
– Beragyognék ösvényt, utat

Hold szeretnék lenni
Csendes folyó álma felett –
Mélyen megmerülnék benne
– Mind-mind én felhörpinteném

Hold szeretnék lenni –
Berkek vadját ijeszteném
Éjszaka harmatot innék
– S lennék mindenkor hű barát

Harmat Béla fordítása

Hej, Baranya...

Hej, Baranya hepehupás tája,
Kövér földje, szép Duna-lapátja,
Te erdőkkel, legelőkkel ékes,
Roskadó ág, illatozó méhes.

Hej, Baranya, érett borgerezed,
Az én szemem sose látott szebbet.
Dagad a szív, megfeszül a borda.
S kivált büszke, aki neved hordja.

Hej, Baranya, sokácok vidéke,
Hol a dalnak se hossza, se vége!
Pezseg a kedv, s a tamburicára
Körbe ringó, szilaj kóló járja.

Szabó Sándor fordítása

A hosszú úton...

A hosszú-hosszú úton
az autóbusz vadul száguld
a társasággal fáradtan szundikálok
a vezető szavait hallgatom
úgy tűnik nekem
mintha álmodnék
a mikrofon hangja legyengít
miközben a tájak elsuhannak
s szemnek kellemes képek –
az út merészen kanyarog –
egy-két perc alatt eltávolodnak
s tovatűnnek látókörömből

Csuka Zoltán fordítása

Epitáfion

Apámnak

Üresen áll a poharad,
egyedül búsong ladikod tatja,
halász és tamburás nélkül
kong csónakja.

A szerző fordítása